

Ni police, Ni charité : NOS DROITS !

Depuis plus d'un an, une guerre aux exilé-es sévit dans les rues de Paris, Calais et partout en France. Plus de 30 camps se sont installés dans les rues et des bâtiments vides ont été réquisitionnés par des personnes solidaires révoltées par l'attitude des pouvoirs publics.

Une des raisons principales de ces regroupements et de ces actions est une répression policière chaque jour plus forte. Elle vise principalement à invisibiliser celles et ceux qui fuient l'horreur économique, les catastrophes climatiques et les guerres.

Les rafles et les OQTF, les garde à vue, les gaz lacrymogènes et les humiliations font office de « politique d'accueil ».

Ces deux dernières semaines plus de soixante OQTF ont été distribuées, et des dizaines de garde à vue injustifiées ont été notifiées à porte de Pantin, devant l'Eglise St Bernard ou encore sur la halle Pajol. Ces mesures ont concerné des sans papiers et des demandeurs-es d'asile dormant à la rue dans des conditions effroyables.

Non contents d'être illégales, la mairie de Paris et l'État se permettent tout !

Face au racisme institutionnel et contre la chasse à l'homme organisée les migrant-es dormant face à France Terre d'Asile déclarent :

Fuyant la guerre dans nos pays, nous sommes là pour chercher la sécurité et la sérénité.

Nos réclamations sont simples, ce sont nos droits qu'on n'a pas pu obtenir dans nos pays :

- 1) Un logement pour nous protéger du froid d'hiver et de la chaleur d'été
- 2) Des écoles pour apprendre le français
- 3) Une allocation (salaire) qui pourrait nous préserver la dignité, le temps de trouver un travail.
- 4) L'accélération des démarches administratives dans le but d'obtenir le droit de séjour, car c'est un droit pour tous.

Nous migrant-es et personnes solidaires exigeons :

- L'arrêt immédiat du harcèlement policier (gazage matinaux, arrachage et destruction de tentes et de duvets).
- Le retrait de toutes les OQTF.
- L'accélération des démarches administratives en Prefecture, à l'Ofpra et dans les PADA.

Nous rappelons que:

- L'article 345-2-2 du code de l'action sociale dispose que: «Toute personne sans abri en situation de détresse médicale, psychique ou sociale a accès, à tout moment, à un dispositif d'hébergement d'urgence.»
- L'ordonnance du 11 octobre 1945 qui autorise la réquisition de logements vacants en cas de pénurie.
- L'article 14 de la déclaration universelle des droits de l'Homme : « Devant la persécution, toute personne a le droit de chercher asile et de bénéficier de l'asile en d'autres pays. ».

Nous revendiquons:

Des papiers, un logement et la liberté de circuler et de s'installer pour toutes et tous.

Collectif la chapelle Debout !, Collectif parisien de soutien aux exilés, United Migrants

نه پلیس ، نه خیریه : حقوق !

بیش از یک سال است که جنگی آشکار علیه تبعیدیان در خیابانهای پاریس، در کاله و سراسر فرانسه در جریان است.

افراد همبسته، برآشفته از رفتار مراجع دولتی، بیش از ۳۰ کمپ را در خیابانها برپا کردند و ساختمانهایی خالی را مصادره کردند.

یکی از دلایل اصلی این گردهم جمع شدن آنها و کنشها سرکوب پلیسی روزافزون است. هدف اصلی از این سرکوبها نامرئی ساختن کسانی است که از مصیبت اقتصادی، فجایع آب و هوایی و جنگ می‌گریزند. یورش بر تبعیدیها، ترک خاک دادن آنها، بازداشتها، گازهای اشک‌آور و تحقیرها نقش «سیاست پذیرش [مهاجر]» را بازی می‌کنند. در دو هفته‌ی گذشته بیش از ۶۰ نامه‌ی ترک خاک توزیع شده، دهها بازداشت بی‌دلیل در پورت دو پانتن، جلوی کلیسای سن برنار یا در هال پاژول مشاهده شده است.

این اقدامات متوجه بدون اوراقها و پناهجویانی بوده که در خیابان و در شرایط وحشتناک می‌خوابند. شهرداری و پرفکتور، ناراضی از غیرقانونی بودن، به خود اجازه‌ی هرکاری را می‌دهند. در برابر نژادپرستی نهادین و علیه صید سازمان یافته‌ی انسان، مهاجرینی که در برابر فرانس تر ازیل می‌خوابند اعلام می‌دارند :

ما از جنگ در کشورهایمان گریخته‌ایم و اینجا آمده‌ایم تا در آرامش و امنیت باشیم. مطالباتمان ساده هستند، حقوقی هستند که ما در کشورهایمان از آن برخوردار نبودیم :

۱- خانه‌ای که در آن از سرمای زمستان و گرمای تابستان در امان باشیم.

۲- مدرسه‌ای که در آن زبان فرانسه را بیاموزیم.

۳- کمک مالی که به ما اجازه دهد تا زمان یافتن یک شغل شرافتمان را حفظ کنیم.

۴- تسریع روند اداری دریافت حق اقامت، چراکه حقی برای همه است.

ما مهاجران و حامیان مقرر می‌کنیم :

- توقف اذیت و آزار پلیسی (گازهای صبحانه، از جاکندن و تخریب چادرها و رختخوابها)

- لغو تمام حکمهای ترک خاک.

- تسریع روندهای اداری در پرفکتور، در افپرا و در پادا (پلاتفرم پذیرش پناهجویان)

و یادآوری می‌کنیم:

- که ماده‌ی 2-2-345 قوانین عمل اجتماعی مقرر می‌دارد که: « هر فرد بی‌سرپناه، دچار مشکلات پزشکی،

روانی یا اجتماعی، در هر زمان، از امکانات اسکان اضطراری برخوردار خواهد شد.»

- که ماده‌ی اول اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر و شهروندان سال 1789 مقرر می‌دارد که: «تمامی انسانها آزاد

و برابر زاده شده‌اند و آزاد و برابر باقی خواهند ماند.»

مطالبه‌ی ما، اسناد و خانه، آزادی جابجایی و اسکان برای همگان